

A-PBT-A-566/2012. Ajánlás

A Pénzügyi Békéltető Testület az U.A. kérelmezőnek (a továbbiakban: *Kérelmező*) az ABC Zrt. (a továbbiakban: *Pénzügyi Szolgáltató*) ellen benyújtott kérelmére indult, xxx ügyszám alatt nyilvántartásba vett, pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárásban, a 2012. augusztus 27. napján megtartott meghallgatáson az alábbi

AJÁNLÁST

hozta:

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa felhívja a Pénzügyi Szolgáltatót, hogy jelen ajánlás kézhezvételétől számított 60 napon belül fizessen meg a Kérelmező részére 5.242 Ft (azaz Ötezer-kettőszáznegyvenkettő forint) összeget, és ennek 2012. április 27. napjától a kifizetésig terjedő időre számított, Ptk. 301. § (1) bekezdése szerinti késedelmi kamatait.

A Pénzügyi Békéltető Testület a Kérelmező ezt meghaladó igényét elutasítja.

Az ajánlás ellen fellebbezésnek helye nincs, azonban annak kézhezvételétől számított 15 napon belül hatályon kívül helyezése kérhető a Fővárosi Törvényszéktől, ha a tanács összetétele vagy eljárása nem felelt meg a Psztv. rendelkezéseinek, a Pénzügyi Békéltető Testületnek nem volt hatásköre az eljárásra, a kérelem meghallgatás nélküli elutasításának lett volna helye.

A Pénzügyi Szolgáltató az ajánlás hatályon kívül helyezését a fentieken túl – az ajánlás részére történt kézbesítésétől számított tizenöt napon belül – akkor is kérheti a Fővárosi Törvényszéktől, ha az ajánlás tartalma nem felel meg a jogszabályoknak.

Ha a Pénzügyi Szolgáltató az ajánlásnak nem tesz eleget, a Pénzügyi Békéltető Testület – a Kérelmező nevének megjelölése nélkül – jogosult a jogvita tartalmának rövid leírását és az eljárás eredményét – legkorábban az ajánlásnak a pénzügyi szolgáltató részére történt kézbesítésétől számított hatvan nap elteltével - nyilvánosságra hozni.

A Pénzügyi Békéltető Testület felhívja a Pénzügyi Szolgáltatót és a Kérelmezőt, hogy jelen ajánlás végrehajtásáról az ajánlás kézhezvételét követő 60 napon belül írásban tájékoztassák a Testületet.

A Pénzügyi Békéltető Testület ajánlása nem érinti a Kérelmező azon jogát, hogy a Pénzügyi Szolgáltatóval szembeni igényét bírósági eljárás keretében érvényesítse.

A Pénzügyi Békéltető Testület döntését a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény (a továbbiakban: *Psztv.*) 94. §-ának b) pontja, 97. §-a, valamint 100. §-ának (1) bekezdése alapján hozta meg.

INDOKOLÁS

A Kérelmező a 2012. július 4. napján indult eljárásban kérelemmel (a továbbiakban: *Kérelem*) fordult a Pénzügyi Békéltető Testülethez, amelyben a Pénzügyi Szolgáltatóval szemben fennálló, kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási szerződésből fakadó igényével kapcsolatos jogvitája felülvizsgálatát kérte a Testülettől.

A Kérelemben ismertetett tényállás szerint a Kérelmező 2011. november 27. napján alkusza internetes portálján keresztül ajánlatot tett kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási szerződés

megkötésére az xxx forgalmi rendszámú, Suzuki Swift típusú gépjárműre vonatkozóan, 2012. január 1-i évfordulóval. A Kérelmező álláspontja szerint a díjfizetés esedékessége 2012. február 29. napja volt, azonban a 8.696 Ft összegű biztosítási díj befizetésére csak 2012. március 19. napján került sor. A Pénzügyi Szolgáltató díjfizetésre vonatkozó felszólítást nem küldött. A Pénzügyi Szolgáltató a befizetést visszautalta a Kérelmezőnek, és 2012. április 25. napján értesítette a szerződés díjnemfizetéssel történő megszűnéséről.

A Kérelmező 2012. április 27. napi kockázatviselési kezdettel újabb biztosítási szerződést kötött a Pénzügyi Szolgáltatónál, amely a biztosítási díjról szóló számlán a 2012. március 1. és 2012. április 27. közötti időszakra vonatkozóan 24.128 Ft baleseti adóval növelt fedezetlenségi díj megfizetésére hívta fel a Kérelmezőt. A Kérelmező álláspontja szerint mivel a díjat 2012. március 19. napján befizette, a fedezetlenségi időszakra járó díj csak ezen időpontot megelőzően lehet jogos. Panaszát a Pénzügyi Szolgáltatónál telefonon két alkalommal is megkísérelte rendezni, a Pénzügyi Szolgáltató azonban a panaszt elutasította.

A Pénzügyi Szolgáltató elutasító válaszára figyelemmel a Kérelmező kérte a Pénzügyi Békéltető Testületet, hogy határozatával kötelezze a Pénzügyi Szolgáltatót a 2012. március 19. és 2012. április 27. napja közötti fedezetlenségi díj, és a türelmi időre járó 1.450 Ft összegű díj törlésére.

A Pénzügyi Szolgáltató válasziratában fenntartotta a panaszt elutasító leveleiben foglaltakat, mely szerint a Kérelmező igényének jogosságát nem ismeri el. Álláspontja szerint a panasz elbírálása és elutasítása során jogszerűen járt el.

Előadta, hogy a Kérelmező részére 2012. január 26. napján fizetési felszólítást küldött, azonban díjbefizetés a szerződésre csak 2012. március 19. napján történt, amikor a szerződés már a türelmi idő leteltével megszűnt. A törlésértesítőt valóban csak 2012. április 25. napján kelt levelével küldte meg a Kérelmező részére, azonban a díjat nem vitatottan kb. két hét elteltével visszautalta, így a Kérelmezőnek tisztában kellett lennie azzal, hogy szerződésével valami probléma van.

A Pénzügyi Szolgáltató válasziratában nyilatkozott, hogy a Pénzügyi Békéltető Testület döntését kötelezésként nem fogadja el, a döntésnek alávetni magát nem kívánja.

Az ügyben 2012. augusztus 27. napján tartott meghallgatáson a Pénzügyi Szolgáltató képviselője fenntartotta a válasziratban foglaltakat. Egyezségi ajánlatot nem kívánt előterjeszteni. Kérdésre válaszolva előadta, hogy a díjfizetéshez kapcsolódó postai készpénz-átutalási megbízás (sárga csekk) nagy valószínűséggel 2011 decemberében, de legkésőbb 2012 januárjában kiküldésre került a Kérelmező felé.

A fizetési felszólítás kiküldését a Pénzügyi Szolgáltató a nyomdai szolgáltató nyilatkozatával igazolni tudja, amely – álláspontja szerint – alkalmas a feladás igazolására. Ezt az igazolást Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa felhívására tudja csatolni.

Elismerte, hogy a törlési értesítőt valóban a törvényi határidőt követően küldték meg a Kérelmezőnek, amely a Pénzügyi Szolgáltatónál felmerült technikai probléma folyamánya volt. Ez azonban álláspontja szerint nem befolyásolja azt, hogy a Kérelmezőnek a felszólító levél kézhezvételével tudnia kellett, hogy a szerződése a törvény erejénél fogva megszűnik. Ennél fogva – álláspontja szerint – a Pénzügyi Szolgáltatót felelősség nem terheli abban, hogy a fedezetlen időszak ilyen hosszúra nyúlt. Miután pedig a Pénzügyi Szolgáltató visszautalta részére a megszűnt szerződés díját, a Kérelmezőnek kétséget kizáróan tisztában kellett azzal

lennie, hogy a szerződés megszűnt. Ehhez képest a Kérelmező több mint egy hónappal később érdeklődött csak a szolgáltatónál, hogy mi a teendője.

A Kérelmező Kérése az alábbi indokoknál fogva **részben megalapozott**.

A felek által becsatolt dokumentumok, és a felek nyilatkozatai alapján nem volt vitás, hogy a Kérelmező és a Pénzügyi Szolgáltató között xxx kötvényszám alatt nyilvántartott kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási szerződés jött létre (a továbbiakban: *Szerződés*), melynek első díja – eltérően a Kérelmező által előadottaktól – a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló 2009. évi LXII. tv. (a továbbiakban: *Gfbt.*) 21. § (1) bekezdésére figyelemmel 2012. január 1. napján vált esedékessé.

A Gfbt. 21. § (4) bekezdése értelmében, ha az esedékes biztosítási díjat nem fizetik meg, a biztosító a díj esedékességétől számított harmincadik nap elteltéig – a következményekre történő figyelmeztetés mellett – a szerződő félnek a díj esedékességétől számított hatvannapos póthatáridővel, igazolható módon a teljesítésre vonatkozó felszólítást küld. A türelmi idő eredménytelen letelével a szerződés – amennyiben egyéb okból még nem szűnt meg – az esedékességétől számított hatvanadik napon megszűnik.

A Szerződés – tekintettel arra, hogy díjbefizetés nem vitatottan nem érkezett – a befizetni elmulasztott díj esedékességétől számított 60 nap elteltével jogszabály erejénél fogva megszűnt.

A Gfbt. 3. § 7. pontja határozza meg a fedezetlenségi díj fogalmát. E szerint a fedezetlenségi díj az adott gépjármű vonatkozásában az üzemben tartó biztosítási kötelezettségének – a szünetelés időtartamának, valamint az üzemben tartó önhibáján kívül eső, hitelt érdemlően igazolt okból bekövetkező díjnemfizetés időtartamának kivételével – díjfizetés hiányában kockázatviselés nélküli időtartamára (fedezetlenség időtartama) az xxx Számla kezelőjét megillető, általa meghatározott díjtarifa alapján utólagosan megállapított díj.

A Gfbt. 22. § (1) bekezdése értelmében az üzemben tartó köteles a fedezetlenségi díjat megfizetni. A (2) bekezdés továbbá akként rendelkezik, hogy a teljes fedezetlenségi díjat azon biztosító köteles kiszámítani és beszedni, amely az üzemben tartóval a fedezetlenség időtartamát követően szerződést köt.

A fenti jogszabályok alapján a Kérelmező szerződése az esedékességtől számított 60 nap elteltével, azaz 2012. február 29. napjával törvény erejénél fogva megszűnt. Mivel a Kérelmező ezt követően csak 2012. április 27. napi kockázatviselési kezdettel kötött a járműre újabb szerződést, a Pénzügyi Szolgáltató a fedezetlenség időtartamára, azaz a 2012. március 1. és 2012. április 27. közötti 58 napos időszakra vonatkozóan jogszerűen számította ki a fedezetlenségi díj összegét, és jogszerűen hívta fel a Kérelmezőt annak megfizetésére. A Kérelmező által 2012. március 19. napján befizetett díj – mivel a szerződés már korábban megszűnt – nem eredményezte a kockázatviselés feléledését, illetve új szerződést sem hozott létre, azt a Pénzügyi Szolgáltató jogszerűen utalta vissza a Kérelmező részére.

A rendelkezésre álló dokumentumokból – így különösen a hangfelvételekből – azonban megállapítható volt, hogy a Kérelmező amint a Pénzügyi Szolgáltató 2012. április 25. napján kelt, és 2012. április 27. napján a Kérelmezőhöz érkezett törlésértesítő leveléből tudomást szerzett a szerződés megszűnéséről, még aznap újabb szerződést kötött a Pénzügyi Szolgáltatóval. A Gfbt. 21. § (5) bekezdés szerint a biztosító köteles a szerződés megszűnéséről 15 napon belül az üzemben tartónak igazolható módon értesítést küldeni, amennyiben a szerződés megszűnése díjnemfizetés miatt következett be. Jelen esetben a szerződés megszűnése 2012. február 29. napján következett be, ezért a Pénzügyi

Szolgáltatónak legkésőbb 2012. március 15. napján (illetve az azt megelőző utolsó munkanapon) ki kellett volna küldenie az értesítő levelet a Kérelmezőnek. Amennyiben az értesítés a törvényi határidőn belül kiküldésre kerül, a Kérelmező annak alapján korábban intézkedhetett volna az új szerződés megkötése iránt, lerövidítve ezzel a fedezetlen időszakot.

Nem volt vitás, hogy a törlésértesítő levelet a Pénzügyi Szolgáltató csak 2012. április 25-én készítette el, és azt a Kérelmező 2012. április 27. napján kapta meg. Az eljáró tanács álláspontja szerint ezért a Pénzügyi Szolgáltató megszegte a Gfbt. 21.§ (5) bekezdésében foglalt értesítési kötelezettségét, és a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: *Ptk.*) 318. § alapján szerződésszegéssel okozott kár címén felelősséggel tartozik a Kérelmezőt ért, fedezetlenségi díjban megtestesülő kárért.

Az eljáró tanács megjegyzi, hogy a fedezetlen időszakok, az ún. fedezeti „lyukak” csökkentése, illetve elkerülése ösztársadalmi érdek. Annak ellenére, hogy a szerződés megszűnése díjnyemfizetés miatt jogszabály alapján automatikusan bekövetkezik, és ezzel a szerződőnek elvileg számolnia kellene, a jogalkotó garanciális szabályként külön értesítési kötelezettséget írt elő a szolgáltatók számára, épp annak érdekében, hogy a laikus szerződők a díjnyemfizetés miatti megszűnésről értesülve intézkedni tudjanak az újabb szerződés megkötése iránt.

A szerződésszegéssel okozott kár megtérítése iránti igény elbírálására a *Ptk.* 318. § utaló szabálya folytán a *Ptk.* 339. § rendelkezéseit kell alkalmazni. A *Ptk.* 339. § (1) bekezdése értelmében, aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentésül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. A *Ptk.* 340. § (1) bekezdése szerint továbbá a károsult a kár elhárítása, illetve csökkentése érdekében úgy köteles eljárni, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. Nem kell megtéríteni a kárnak azt a részét, amely abból származott, hogy a károsult e kötelezettségének nem tett eleget. Erre figyelemmel vizsgálendő, hogy a Kérelmező felróható közrehatásával maga is hozzájárult-e a kár bekövetkezéséhez, vagy súlyosbodásához (BH 2002.487).

A Pénzügyi Szolgáltató elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a 2012. január 26. napján kelt felszólító levelében a díjnyemfizetés jogkövetkezményeire, illetve a szerződés újrakötésének szükségességére is figyelmeztette a Kérelmezőt. Az eljáró tanács ezzel kapcsolatban rámutat, hogy a Kérelmező a telefonbeszélgetések során következetesen akként nyilatkozott, hogy a szóban forgó felszólító levelet nem kapta meg, továbbá az eljárás során csatolt, rendelkezésre álló iratok között a felszólító kiküldésének igazolása nem található, így az eljáró tanács álláspontja szerint nem bizonyított, hogy a Pénzügyi Szolgáltató a Kérelmező részére a szerződés megszűnését megelőzően tájékoztatást nyújtott a szerződés megszűnésének következményeiről.

Az eljáró tanács ugyanakkor elfogadta a Pénzügyi Szolgáltató azon hivatkozását, mely szerint a biztosítási díj visszautalásával a Kérelmező számára nyilvánvalóvá vált, hogy a szerződésével valami probléma van, ezért lépéseket kellett volna tennie a helyzet tisztázása érdekében. Figyelembe véve továbbá azt a körülményt, hogy a szerződés díjnyemfizetéssel történő megszűnése jogszabály alapján következik be, mely jogszabályról a Kérelmezőnek is tudomással kellett bírnia, az eljáró tanács a Kérelmező közrehatásának mértékét 70 %-ban állapította meg.

A kár mértéke tekintetében az eljáró tanács abból indult ki, hogy a Pénzügyi Szolgáltatónak legkésőbb 2012. március 14. napján kellett volna értesítést küldenie a szerződés megszűnéséről, amelyet a Kérelmező legkorábban 2012. március 16. napján kaphatott volna meg. Az új szerződés megkötéséig eltelt 42 napra jutó fedezetlenségi díj összege 320 Ft/nap összeggel számolva 13.440 Ft, melyet növel a 30 %-os baleseti adó összege, a Kérelmezőt ért

kár összege így 17.472 Ft. A Kérelmező 70 %-os közrehatása miatt a Pénzügyi Békéltető Testület 5.242 Ft (17.472 Ft x 30%) megfizetésére hívta fel a Pénzügyi Szolgáltatót. A késedelmi kamattal kapcsolatos rendelkezés a Ptk. 301. § (1) bekezdésén és 360. § (1) és (2) bekezdésén alapul.

A fentiek mellett a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa rámutat, hogy Gfbt. 21. § (4) bekezdésének második mondata alapján a Gfbt. 3. § 34. pontjában meghatározott türelmi idő eredménytelen leteltével a szerződés - amennyiben egyéb okból még nem szűnt meg - az esedékességtől számított hatvanadik napon megszűnik. A Gfbt. 19. § (4) és (7) bekezdése szerint a biztosító kockázatviselése a 21. § (4) bekezdésében meghatározott türelmi időben fennáll. A szerződés a 21. § (4) bekezdésében meghatározott megszűnése esetén a biztosító kockázatviselése a türelmi idő zárónapján szűnik meg. Ennek alapján a biztosítót a türelmi idő időszakára megilleti a biztosítási díj, így a Kérelmező türelmi időre vonatkozóan kiszámlázott 1.450 Ft mértékű díj törlésére vonatkozó igényét a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa nem találta megalapozottnak.

A Psztv. 94. § b) pontja alapján egyezség hiányában a tanács az ügy érdemében ajánlást tesz, ha a kérelem megalapozott, de a 4. §-ban meghatározott szervezet vagy személy az eljárás kezdetekor úgy nyilatkozik, hogy a tanács döntését kötelezőként nem ismeri el, illetve ha a tanács döntésének elismeréséről egyáltalán nem nyilatkozik.

Mivel a Kérelmező Kérélmé a fentiek szerint részben megalapozott és a Pénzügyi Szolgáltató az ügyben alávetési nyilatkozatot nem tett, az eljáró tanács a rendelkező rész szerinti ajánlást adta ki.

Budapest, 2012. szeptember 10.

Fábián Attila s.k.,
eljáró tanács tagja

Dr. Matovics Ruben Ferenc s.k.,
eljáró tanács elnöke

Dr. Sebestyén Ádám s.k.,
eljáró tanács tagja